

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 12. Usus Allegoriarum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

significaret, & interpretum ludus esset. Religiosiores alii eam legere non audebant ex desperatione eandem intelligendi sine auxilio tot commentariorum, quibus Indies onerabatur, & quos ad penetranda ejus mysteria necessarios putabant. Sic & contemptus, & veneratio Sacrae Scripturae fecerunt, ut ejus studium ommitteretur.

Allegoriis omnium maxime abusi sunt illi, qui ex eis principia statuerunt ad trahendas inde consequentias vero Scripturae sensui contrarias, & ad nova dogmata fundanda: talis est notissima illa de duobus gladiis allegoria. **J**esus Christus tormentis proximus ad discipulos suos dicit, eos opus habere gladiis, ut vaticinium impleretur affirmans, eum inter malos numeratum iri. Subjungunt illi: *Ecce duo gladii hic!* Ipse reponit: *Satis est.* Sensus litterarius est evidens. Sed allegoriarum amantibus placuit asseverare, quod hi duo gladii pariter e materia constantes denotent duas potestates, quae orbem

XII.

Abusus Allegoriarum.

Luc. XXII.
38.

Hist. Eccles. Tom. XX.

D ter-

terrarum regunt, sacram & profanam. Quod Christus dixerit: *Satis est*, & non: est nimium, ut indicaret, eas sufficere, sed utramque necessariam esse. Quod ambæ pertineant ad Ecclesiam, cum ambo gladii inter manus Apostolorum sint: sed quod Ecclesia per semetipsam solummodo sacram exerceat potestatem, profanam vero per manum Principis, & huic illius usum permittat. Quod ideo Christus ad Petrum dicat: *Mitte gladium tuum in vaginam!* ut si diceret: tuus est; sed propriam manum ei admoveere non debes: Principis est, ut eum stringat te jubente ac gubernante.

Joan.
XVIII. 11.

Interrogo quemvis hominem sano judicio præditum, an talis explicatio non sit lusus ingenii, & an ratiocinationem seriam stabilire possit?

Gen. I. 16.

Tantundem assero de allegoria duorum luminarium, geminis itidem potestatibus sic applicata, ut Sacerdotium sit luminare majus, & solis instar luce propria illustret; Imperium autem sit luminare minus, & instar lunæ

Gelas. ep. 8.
Hist. lib.
XXX. §. 31.

vero per septem minimum vel octo
sæcula secundum litteram accepta
sunt, nec in mysterium versa. Vi-
dimus, omnes veteres & inter alios
S. Gelasium Romanum Pontificem
aperte distinxisse duas potestates il-
las; & quod majus est, hanc doctri-
nam deduxisse in usum, Episcopos-
que ac summos Pontifices ipsos Re-
gibus & Imperatoribus etiam ethni-
cis ac hæreticis, quantum ad res pro-
fanas spectabat, omnino paruisse.

Hist. lib.
LXVII.
§. 26.

Godef.
opusc. 4.

Policrat.
lib. IV. c. 3.

Hist. lib.
LXX. §. 85.

Primus author, in quo allegoriam
de duobus gladiis invenio, est Gode-
fridus Vindocinensis initio sæculi XII.
Joannes Salisburiensis illam eo pro-
vexit, ut affirmaret, Ecclesiam, cum
gladium Principi dederit, tenere jus
eum ipsi adimendi: & quia insuper
docet, non licitam solum, sed lauda-
bilem esse cædem tyranni, facile ap-
paret, quo usque progrediantur illius
doctrinæ consecraria. Plerique Do-
ctores ejusdem sæculi insistebant al-
legoriæ de duobus gladiis: & quod
magis mirere, ipsi Principes una cum
suis adversus Romam defensoribus

NOB

non eam rejiciebant, consequentias ejusdem coërcere contenti. Hic erat effectus crassæ laicorum ignorantiae, eos in omnibus, quæ ad litteras & doctrinam pertinebant, Clericorum mancipia reddentis. Illi vero Clerici eisdem in scholis eruditi eandem doctrinam e libris iisdem hauserant. Sic Imperatoris Henrici IV contra Summum Pontificem Gregorium VII propugnatores, ut legimus, solummodo afferebant, illum non potuisse sacro feriri fulmine, alioquin imperio privandum confessi. *Lib. XXXI. §. 21.* Fridericus II Concilii universalis judicio se *LXXXII. §. 34.* submittebat, si adscriptorum sibi criminum, præsertim hæreseos convictus esset, dignitate se sua merito exuendum haud negabat. Qui S. Ludovico a consiliis erant, nihilo magis sapiebant, Fridericum, si reus esset, deserendum rati. Vide, quo usque procedant malorum studiorum effectus!

Malum enim principium semel positum, cum ad usum redigitur, malas sine numero consequentias trahit,

D 3

ut

ut hæc de Ecclesiæ in res profanas potestate sententia. Postquam recepta est, exteriorem Ecclesiæ faciem mutatam vidimus. Episcopi tum non precibus & improborum conversione se occuparunt, sed pacis aut fœderum consilia Principibus suggerendo, eos ad bellum contra hostes Ecclesiæ stimulando, vel etiam pœnis sacris, ac sæpe armorum vi cogendo. Ad has pias expeditiones necesse fuit pecuniam tanquam belli nervum e Clero populoque elicere pœnas tum sacras (censuras vocant) comminando, tum pro peccatis debitas remittendo. Ita hæc negotia generalia illis peculiaribus, quæ suæ cuique possessiones facebant, jungentes, & contra interdictum Apostoli occupationibus profanis obruti, Ecclesiæ utilius servire se credebant, quam si munera sibi propria implevissent.

2. *Tim. 11. 4.*

XIII.
Traditio.

Redeamus ad Theologiæ studium! Præter Scripturam traditione nititur; quæ ut caput doctrinæ Christianæ, sive articulum fidei stabiliat,